

кои сипкави камъниѣ. какво-то сѣ варовити-ти, то толкова не бръка (т. е., не мѣшае, пускай будетъ такъ). *ib.* 1871 p. 245. Работникъ, кой-то бръка и носи калъ, не зима за платъ колко-то единъ зидаръ. *ib.* p. 204. Хайде на качемакъ, че са лесно бръка—и лесно са глѣта. Ч. 136. Има нѣкои, кои-то ся водять за носа отъ Гръкыня, а пакъ други, на кои-то бръка въ мозъка Влакыня. Л. Д. 1869 p. 222. Какъ си дочу нейни-отъ мили синъ, Телялъ си викна низъ града Солуна, Телялъ викна майсторъ бърка. М. 571. 3) заблуждаюсь. Много бръкать ти, кои-то ся облѣгать на ума на дѣте-то. Л. Д. 1872 p. 148. **Бръкамъ са** 1) общаюсь: „Варай, варай, пѣсте бѣле! Вѣе съ турци не се бръкате, Вѣе съ Христіани не се бръкате, Дома седишь кѣкѣвица. В. 27. Барай, варай, пѣсте бѣле!—На джаміа не отивате, Сосъ мажи не се бръкате. *ib.* 256. 2) волнуясь; кувыркуюсь (—прѣзъ глава-та): Хайдате да я водиме, Дѣну са боарка бѣлъ Дунавъ. Ч. 325. Кога-то са кѣпать въ това свѣтилище, то поклонниците са бръкновать при пѣти прѣзъ глава-та. 3. 40.

Бръкотия с. ж. 1) путаница: А за да не стане изново бръкотія отъ 11-тѣ минуты, нарядили и за напѣдъ да ся извърлятъ по три дни прѣзъ всякы 400 години. Л. Д. 1869 p. 2. Банкы-ты за народа подавать на земеделцы и занаятци леснины да си връшять работъ-тъ безъ прѣкъсване и безъ бръкотіи. *ib.* 1874 p. 221. Медици-те търсиде такыва вѣщества, които, като произвѣдять бръкотія въ тѣлото, да изгонять оные бръкотіи, които е произвѣла болѣстьта, слѣд. едната бръкотія да надвие на другата и да я изгони изъ тѣлото. 3. 22. 2) интрига: Тя е вървѣла по стѣпкытъ на дѣщеря си, а може да е слѣдвала и сичкытъ наши бръкотіи (*unserm ganzen Anschlage*). Э. Г. 56. Днесъ се захвана тѣзи бръкотія (*Heute begann das Bubenstück*). *ib.* 59.

Врълокъ с. м. соръ:—Берееть брълокъ, напр. сено, со лющенчина или трески смешано, и го фърлиетъ въ оганъ шептаещемъ нещо. М. p. 523. (ср. *подъ сл.* Водици).

Връмбаръ с. м. Връмбличе Връмбарче *ум.* 1) жукъ: Ми пушили царни бумбаръ, Данъ ке волка ми го дупнить, Данъ ке волкъ ми коза терать. М. 268. Телали бѣхъ връмбари. Д. 87, 15. Ако бы всѣка муха медъ брала, връмбаръ-тъ бы набралъ най много. Ч. 126. (посл.) Комаръ дрѣва носилъ, Муха вода носеше, Връмбалъ огнь кладеше. *ib.* 184. Стрѣла забръмчи като черенъ връмбаръ Р. 184. Насрѣща имъ върви единъ връмбалъ.—„Ти връмбалъ ли си?“ го попитале момичета.—„Азъ съмъ връмбалъ“, отговорилъ връмбалъ-тъ.—„А защо си връмбалъ?“—„Зашото връмча“. 3. 376. Употребляется и какъ